

Frans

Sirpa Klang

Frans

*1979-2026
in memoriam*

*

*poikani Frans Hadipourin
muistolle
in the memory of my dear son*

Sirpa Klang

Frans

Tämä kirja on omistettu Fransille, pojalleni.
Uniikille ihmiselle, jonka elämää vakava sairaus hallitsi.
47 yhteistä vuotta, äidin ja pojan symbioosi,
jossa liimana toimi sairauden määrittämät ehdot.
Frans jätti tämän maailman 16.3. Hän oli kahden kulttuurin
edustajan jälkeläinen, joten nopeasti koostetussa kirjassa
on myös persialaisrunoilijoiden ajatuksista syntyneitä runojani.
Tilkkeenä kirjassa muuta englanninkielistä, kielellisesti
tarkistamatonta runouttani eri vuosilta.

This book Frans is dedicated to my unique and precious son.
His life was coloured by a serious illness.
47 years together, symbiosis of mom and son, the illness
as a severe glue and a tight determiner of the life paths.
In the book there are my poems from various years
including poems born from the writings and ideas of great persian poets
Frans father's family originates from Shiraz, the city
of roses and nightingales, birth city of Saadi and Hafez.

Hafez says:

I wish I could show you when you are lonely or in darkness the astonishing light of your own being.
Even After All this time The Sun never says to the Earth, "You owe me."
Look What happens With a love like that, It lights the whole sky. Fear is the cheapest room in the house.

© 2026 Sirpa Klang
Kansi: Sirpa Klang

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-49-8621-2

Runot - Poems

Frans	7
Kun synnyit paloi isäsi maa kun lähdit paloi maa uudestaan	9
eihän tätä voi edes runoksi saattaa	12
suru 1	13
suru 2	14
suru 3	15
suru 4	16
suru 5	17
suru 6	18
suru 7	19
sorrow 8	20
sorrow 9	21
47 years	22
through a broken mirror	23
like a stormy sea	24
Aikamme	25
phenomena	26
olen ainakin pojalleni tätä	27
Hyvää matkaa	28
maybe so, maybe not	29
waking up	30
that's how you were	31
again	32
one of his kind	33
Janus	34
On the way	35
uniqueness	36
even I had a dream	37
kind of awakenings	39

morning breaks through	40
learnings	42
false or true	43
purification	44
seekers	45
to my other brain	46
to my sister, in Black	47
maybe so, maybe not	49
joy	50
Decision	51
kohtalaisen suuri ihmetys	52
egito ergo sum	53
kuolema opettaa	55
yes, yess, yesss	56
best friend	57
jos lähden niin olen jonnekin tulossa	58
the more-the less	60
check'check'check	61
Unite it!	62
farewell beloved son	63
no siinä se: kaikki syntyy kadotakseen	64
life	65
Thanks for this summer, again	67
kuolema opettaa	68
Morning special	69
good luck	70
self-self-nonsel	72
rainy days	73
The fall	74
Morning special	75
Epilogi / Epilog	76

Frans

when you talk about Frans
my son, my everything
you talk about
total selflessness
you talk about caring
you talk about a person
who in its purest meaning
would have given his last shirt
to anybody in need

you talk about a person
who always put the needs
of another person
ahead of his own needs
he said if he does good
to somebody
that somebody does
something good to another

that to do good is a chain

he was helpful and caring
very concerned of the wellbeing
of others
still the echo of his voice
is to be heard in the empty rooms
'mom, do you manage' - pärjääksä?
if mom had a few extra breaths

he had a dangerous idea
that if he does something good
to himself
something bad happens in the world
therefore

he forgot himself totally
till a very high extent
that he lived
on a totally different level
of human existence

*on the cost that maybe
he lost himself, his healthy ego
at the same time*

FRANS, rakkaani, kaikkeni

Kun synnyit paloi isäsi maa
kun lähdit paloi maa uudestaan

Mitä väliin jäivät
olivat vaativat vuodet
alkuun hennot ajat lapsuuden
hiukan riemullisemmat nuoruuden

olit erityisherkkä, tarkka äänille
ja sen myötä soitit viulua
instrumenttia
kuin tuttua entuudestaan
toki pianoa ja kitaraa hieman
'absoluuttinen sävelkorva'
sanoivat opettajat

myöhemmin kuulit tarkkaan kaiken
sen mitä eivät toiset kuulleet
lähestyvät autot ja kaukaiset linnut

äänensävyissä muutokset
olit yliherkkä tässäkin

luit äidin ajatuksetkin
'enhän näin sanonut'
'no et mutta ajattelit'

pitäydyit herkästi
oloissasi omissa
et kellekään kertonut
mitä todella ajattelit

mummin ja papan myötäelo ja tuki
ne sua vahvasti kannatteli
kymmenvuotiaana jo ajoit autoa
sua tuskin ratin takaa ulkopuolelle näkyi
jääradankin teki pappa maalle
siellä huiskasit autolla kovasti sutien

sairaus maalasi elämäsi tummat piirteet
oireet vahvistuivat tauti sisäistä henkeä tappoi
kielsit lähes kaiken itseltäsi
elit piinassa alati vahvistuvassa
ei auttanut tolkutut
käytä järkeä - ne äännet eivät ole totta

niin lähdit sänkysi viereltä
jonnekin jossa aurinko kultaa
rannat meren sinisen
ja linnut laulavat hymniä
rakkauden

olit vaatimaton ja vähään tyytyväinen
et tuhlanut koskaan turhuuteen
huomioit kodissa kaiken
tarkkanäköisenä vaalit paikkoja
esineiden

Huoneet kaikuivat tyhjyyttä
enää eivät kaiu kysymykset
'tarvitsetko jotain keittiöstä, äiti'
enää eivät tarkkaavaiset silmät seuraa
lintuja, kuule tarkintakaan laulun sointia.
Enää ei kuulu kysymys äidin huoahduksiin
'pärjäätkös'
On vain hiljaisuus. Äiti pärjää, kunnes

The rooms are echoing emptiness
no more questions
'do you need anything from the kitchen, mom'
no more keen eyes following the birds
no more hearing the most exact tune of the songs.
No more questions to mom's sighings
'are you all right'.
Only the silence is left. Mom is all right, until

